

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletého **F. K.**, narodeného X., bývajúceho u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, so sídlom v Partizánskom, Námestie SNP č. 151/6, dieťa matky M. K., bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. J. D., advokátom so sídlom v T. a otca P. K., bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. J. B., advokátom so sídlom v B., **o zníženie výživného**, vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 6 P 17/2010, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 22. apríla 2010, sp. zn. 19 CoP 30/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Partizánske rozsudkom zo 4. marca 2010 č.k. 6 P 17/2010-42 znížil vyživovaciu povinnosť otca k maloletému F. K. zo sumy 85 Eur mesačne na sumu 26 Eur mesačne s účinnosťou od 1. marca 2010, čím vo výrokovej časti o určenie výživného na maloletého zmenil rozsudok Okresného súdu Partizánske z 22. septembra 2009 č.k. 3 C 77/2009-26. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie matky rozsudkom z 22. apríla 2010 sp. zn. 19 CoP 30/2010 zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletému F. K. zamietol.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie otec maloletého, ktorého prípustnosť odôvodnil § 238 ods. 1 O.s.p. a dôvodnosť § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p. Mal za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, keď podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní nevzal do úvahy zmenu pomerov na jeho strane, ku ktorej došlo tým, že ku dňu 1. októbra 2009 sa vzdal nároku na opatrovateľský príspevok za opatrovanie zdravotne postihnutého maloletého syna v sume 231,30 Eur v prospech starej matky maloletého, čím sa v podstatnej miere zmenili jeho zárobné pomery i s poukazom na skutočnosť, že je nezamestnaný, od 19. októbra 2009 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie a poberá dávky v hmotnej núdzi v sume 62,50 Eur mesačne. Žiadal preto rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a „potvrdiť“ rozsudok súdu prvého stupňa.

Matka maloletého vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie ako neprípustné odmietnuť, nakoľko ide o vec upravenú Zákonom o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v ktorej je možnosť podania dovolania zo zákona vylúčená (§ 238 ods. 4 O.s.p.).

Kolíznym opatrovníkom maloletého sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 2 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), ďalej vtedy, ak je dovoláním napadnutý potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide

o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Osobitne však treba zdôrazniť, že v zmysle § 238 ods. 4 O.s.p. dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených Zákonom o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov okrem rozsudku o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení.

V danom prípade dovolanie smeruje proti rozsudku vydanému vo veci výživného, teda vo veci upravenej Zákonom o rodine (pričom nejde o rozsudok o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení). Napadnutý rozsudok teda nevykazuje znaky rozsudku, proti ktorému je dovolanie prípustné, ale práve naopak, znaky rozsudku, v prípade ktorého je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená, keďže dovolanie nie je prípustné ani proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnuté vo veciach upravených Zákonom o rodine.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať, či napadnutý rozsudok nebol vydaný v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným). Dovolateľ netvrdil existenciu žiadnej z väd konania uvedených v § 237 O.s.p.; vada tejto povahy ani v dovolacom konaní nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania otca maloletého preto nevyplýva ani z § 237 O.s.p.

V dovolaní sa odvolaciemu súdu vytýka, že jeho rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii

práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo). Z dôvodu, že dovolanie otca maloletého nie je procesne prípustné, nemohol dovolací súd pristúpiť k posúdeniu správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a neboli zistené ani vady uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie otca maloletého odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Vzhľadom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebol otec úspešný. Dovolací súd nepriznal ostaným účastníkom dovolacieho konania náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. septembra 2010

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková